

TÚL

Túl azon, ami látszik,
izmok vannak, azok alatt csont,
a hasüregben rozoga
szervek lapulnak —
ne kérdezzétek szegénynek a nevét,
s hogy melyik véresoportba tartozik,
nem válaszol, mert
véletlenül örül valaminek
vagy rajtakapták valamin
s nem tudja, mit feleljen,
vagy egyszerűen
nem érti, mért érdeklődtek iránta —
rosszul aludt az éjjel,
fiára gondolt: nem bír már vele,
lányára: megszökött az iskolából,

vagy arra, hogy nincs se fia, se lánya,
egy öccse van csak, és az máshol él.
Ezt az ábrándos szemű nőt meg
otthagya valaki —
ne nézzétek, hogy milyen divatos,
hogy milyen csinos az alakja,
a gyermeke, az ott a kocsiiban,
vakon született: régi vásznak
hasadása gyanánt
hallja csupán a forgó csillagképeket.
Túl azon, ami látszik,
van a belső világ —
érintsétek óvatosan, mert
fel-felvérzik, akár egy
levágott fül helye.

NYOMOK

Hó födi el a nyomainkat.
Minden bezárul.
Többé nem tudni semmit,
rejtély, hova
léptünk csak az előbb is.
Parányi tenyerek
terülnek ránk halkan a végtelenből:
ugyanazok, amelyek olykor
szívünkre nehezülnek.
S ha rövid is az élet, millió
nyom támad bennünk, körülöttünk.
Tünt ifjúságunk sajgó sebhely-nyoma,
sűrű nyomok egy falnál, amelyen

rést kerestünk, hiába —
keserű vizek partjain futó,
pusztaságból jövő nyomok, egy asszony
igájából eltántorgók, bogáncs
és vad tövis közé keveredők,
szűrös gyümölcsű
babérágak alatt időzők.
Oly sok a nyom köröttem is, hogy
nem ismerem fel,
melyik az igazi:
melyik fészkebe hajtsam gyűrött arcomat.
Kétségbeejtő, hogy zuhog a hó
már ki-kihagyó emlékezetemre.

VERESS ZOLTÁN fordításai

CSÁVOSSY GYÖRGY

SZERELEM

Aldott legyen a szavad.
Megáldalak.
Feloldom minden rád szórt átok
fekete hurkát, poklos magányok
rettenetét, az ítéletet,
áldott legyen az életed.
Áldott a szemed, nyári csillag,
mely mosolyoddal betakar,
és áldott a zárójeledbe
menteni kész, karsú kar.
Aldott legyen a kisugárzásod,

a lassú halálos adag,
a fogak kagylófényén átszűrt,
felém iramló hangpatak
és minden kihagyott szívverésed,
mely értem halt az aggódásban,
tenyered, melyben ajándékként
anyasütötte, font kalács van.
Áldott légy, áldott — neved ismétlem,
fohászokodom, de pogány hit ez.
Tudom, nem tőled rendeltetett,
hogy megváltasz... megsemmisítesz.